

فى مدة المعلومه

مجموعه داستان

کريم کشاورز

فريندز آيليا

فى مدة المعلوم
كريم کشاورز

طراح جلد: سعید فاسیان
نمونه خوان: مریم مظفری
چاپ نخست: پاییز ۱۴۰۳
شمارگان: ۳۳۰ نسخه
شماره نشر: ۹۵۲

نسخه‌پردازی و آماده‌سازی: کارگاه نشر فرهنگ ایلیا

نشر فرهنگ ایلیا، رشت، میدان فرهنگ، خیلان آزادگان، کلار دیبرستان دکتر بهشتی،
خیلان صفیی، خیلان حاتم، شماره ۴۹، تلفن: ۰۱۳-۳۳۳۴۴۷۳۲-۳۳۳۴۴۷۳۳، پیوند اینترنتی:

www.farhangeilla.ir
nashre.farhange.illa
nashreilla@yahoo.com
NFIlla

همهی حقوق نشر این کتاب محفوظ است.

فهرست

٧	سخن ناشر
٩	کوتاه سخنی به جای عن
١١	حضرت اشرف
٢٣	صغری
٣٥	آدمها و ماجراهای کوچه‌ی نو
۱۱۷	هادی عطار را خبر کردند
۱۲۱	رئیس خیابان‌ها
۱۰۵	جناب داروغه فرموده‌اند شهراب را نکشید
۱۰۹	بیچاره کشیش
۱۶۹	از یادداشت‌های سفر گیلان
۱۷۳	نامه‌ی فاطمه
۱۷۷	داستانی که پایان نیافت

سخن ناشر

«کریم کشاورز مردی است رایی عالی ترین صفات و سجاپایا: داشمند و کاری، با خلقی شوخ و مهربان، و طبع منبع و نجیب...».

این جمله را گردانندگان جلد کتاب امروز سال ۱۳۵۱ در بخشی از مقدمه‌ی یک گفت‌وگوی بلند و جامع برای کریم کشاورز با عنوان «کریم کشاورز: مترجم، نویسنده، انسان» نوشته‌اند. همین جمله و نیز عنوان گفت‌وگو، دقیق‌ترین توصیف از زندگی، کار و دریک‌دزم نهادنیست رشک‌برانگیز کریم کشاورز در تاریخ معاصر ایران است.

نوشتین تمام‌وکمال درباره‌ی کار و زندگی کریم کشاورز در مجال اندک نمی‌گنجد؛ آنچه کشاورز در عمر پُربار خود در حوزه‌های تاریخ، سیاست، ادبیات و تاریخ‌نگاری سامان داد، چه وقتی قلم به دست گرفت و نوشت، و چه هنگامی که آثار نویسنده‌گان بزرگ جهان را به فارسی برگرداند، نتیجه‌اشن شد کارهایی سترگ و بی‌تکرار. فرصت مطالعه و تدقیق در حوزه‌های گوناگون و تجربه‌ی زیسته‌ای کم نظری در سپهر وقایع سیاسی ایران از عصر مشروطه تا عصر انقلاب، اهمیت بازچاپ فی‌مدة المعلومه، تنها مجموعه‌دانستان کشاورز دوچندان می‌کند؛ به ویژه آنکه از نخستین و تنها چاپ این مجموعه (۱۳۵۵)، انتشارات امیرکبیر) قریب به نیم قرن می‌گذرد. فقط مطالعه‌ی داستان نیمه‌بلند

«آدم‌ها و ماجراهای کوچه‌ی نو»^۲ از میان داستان‌های این مجموعه کافی است تا ما را با فراست و درک اجتماعی-سیاسی نویسنده‌اش و نگرشی که به محیط پیرامونش داشت، آشنا کند و ضرورت بازخوانی داستان‌هایش را پیش بکشد.

*

حالا در نشر فرهنگ ایلیا، که می‌کوشد نهادی جدی و کوشنده در معرفی تاریخ، فرهنگ، ادب و هنر گیلان‌زمین باشد، و با اجازه‌ی خانواده‌ی محترم کشاورز و با همکاری انتشارات کشاورز، فرصتی فراهم آمده است برای بازخوانی این میراث قابل توجه ادبی، تا شاید با کریم کشاورز و داستان‌های خوانا^۳ اثراً از پس سال‌ها، دیداری تازه کنیم.

*

این نسخه با ایندادا،^۴ به شیوه‌ی نگارش نویسنده و با تغییراتی بسیار اندک، بازچاپ می‌شود. پاره‌های داستان‌ها بر اساس نسخه‌ی اصلی آمده است، اما ناشر کوشیده است شرح برخی ازهای دشوار را نیز در پانوشت بیاورد. از این رو هرجا پانوشتی از سوی ناشر از این‌جا^۵، با آوردن نشانه‌ی (ن) در پایان جمله، مشخص شده است.

۱. این گفت‌وگو با حضور عنایت‌الله رضا، مهرداد بهار، احمد سمعیعی گیلانی، محمد رضا حکیمی و کریم امامی به عنوان پرسش‌گر با کریم کشاورز انجام شد و در شماره‌ی سوم این مجله به چاپ رسید؛ مجله‌ی کتاب امروز به همت شرکت سهامی کتاب‌های جیبی (موسسه‌ی انتشاراتی فرانکلین)، در هشت شماره (پاییز ۱۳۵۰ تا زمستان ۱۳۵۳) منتشر شد.

۲. تاریخ نگارش داستان پای آن ۱۳۱۱ آمده، اما اول بار در شماره‌ی پنجم کتاب الفبا (به همت غلامحسین ساعدی منتشر می‌شد) در زمستان ۱۳۵۳ به چاپ رسید و سپس در تنها مجموعه داستان کشاورز جای گرفت.

کوتاه سخنی به جای سخن

اگر ترغیب و تشویق چه، تبریز و سوستان عزیز و ناشر محترم نمی‌بود و دلیرم نمی‌کردند، هرگز رضا به انتسرا اسرار و ورها نمی‌دادم. این گفته را به فروتنی دروغین حمل نفرمایید. زیرا که این از این شر و ورها مانند آدمها و ماجراهای...، هادی عطار... و داستانی که باید نیافت، ده‌ها سال به صورت یادداشت‌های پراکنده و یا داستان‌های ناتمام، باشد. این شهر به آن شهر و از این خانه به آن خانه، سفر می‌کردند ولی منتشر نشدند. پارهای نیز مانند حضرت اشرف و صغیر (تحت عنوان فی مدة المعلوم) و جانب روحیه فرموده‌اند سهراب را نکشید و غیره، سال‌ها پیش، فقط یک بار، در فلان مبلجه را وزنامه منتشر شده. مقداری یادداشت و داستان‌های ناتمام دیگر هنوز باقی است که اگر عمر و فراغتی باشد، تنظیم خواهد شد.

اکنون توضیحی لازم؛ بخش بزرگ این داستان‌ها درباره‌ی یزد و زندگی قشری از مردم آن دیار در آغاز قرن حاضر است. ولی مربوط به اشخاص معین واقعی نیست. حتی برای اینکه چنین توهمنی به خواننده دست ندهد، تناسب مکانی

۱. شر و ورها، عنوانی بود که نخست به این داستان‌ها داده بودم. ولی به فرموده‌ی سرور و استادی گرامی، که نمی‌خواست نامش ذکر شود، عنوان یکی از داستان‌ها را (فی مدة المعلوم) به آن دادم.

کوچه‌ها و محله‌ها و جاها را تغییر داده‌ام. مثلاً کوچه‌ی نو رابطه‌ای با کوچه‌ی بوالمیری ندارد و در یزد دربندی به نام «تازیان» نیست، بلکه لرد -ی (میدان فروش اجناس) به این نام وجود دارد و قس‌علی‌هذا. به خواننده توصیه می‌کنم وقت عزیز را برای یافتن اشخاص واقعی در زیر «پرده»‌ی نام‌های داستان بیهوده تلف نکنند. این داستان‌ها مربوط به زندگی مردم آن زمان است - به طور کلی - نه تاریخ آن زمان.

کریم کشاورز

آبان ۱۳۵۴